

STICHTING VOOR VLUCHTELING-STUDENTEN UAF

60 JAAR STEUN AAN HOGER OPGELEIDE VLUCHTELINGEN

DE

KR CHT

VAN

T LENT

60 jaar
stichting **UAF**
voor vluchteling-studenten
www.uaf60jaar.nl

STICHTING VOOR VLUCHTELING-STUDENTEN UAF

60 JAAR STEUN AAN HOGER OPGELEIDE VLUCHTELINGEN

Een publicatie ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van het UAF in 2008. Dit jubileum wordt in de winter van 2008-2009 gevierd met de muziektheatervoorstelling *Excellence in Exile*, in opdracht van het UAF geregisseerd door Paul Koek en uitgevoerd door muziektheatergezelschap de Veenfabriek.

De Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF steunt talentvolle asielzoekers en vluchtelingen in Nederland bij hun studie en het vinden van werk dat recht doet aan hun kwaliteiten. Momenteel steunt het UAF meer dan 2.200 vluchtelingen bij hun studie aan het hoger onderwijs; 500 vluchtelingen krijgen hulp bij het vinden van werk.

60 jaar UAF

De oprichting van het UAF vond plaats in het jaar waarin ook de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens werd aanvaard. Deze twee initiatieven weerspiegelen het naoorlogse tijdsbeeld: in deze periode werd de noodzaak tot toekenning van individuele mensenrechten volop erkend.

De Universele Verklaring heeft zich bewezen als een krachtig instrument dat miljoenen mensen wereldwijd heeft kunnen beschermen. Deze ‘grondwet’ voor de mensenrechten is nader uitgewerkt in een reeks internationale verdragen, waaronder het Vluchtelingenverdrag.

In Nederland vertaalde de tijdgeest zich in 1948 in een breed gedragen initiatief van de Nederlandse universiteiten. In reactie op de communistische machtsovername in Praag werd het Universitair Asyl Fonds opgericht. Een bevlogen initiatief om vervolgdde studenten en wetenschappers op te vangen, bescherming te bieden en zicht te geven op een nieuwe toekomst. Als toen 17-jarige herinner ik mij de luide oproep van het UAF ten tijde van de komst van de Hongaarse vluchtelingen na het neerslaan van de opstand in 1956.

In de zestig jaar van zijn bestaan heeft het UAF vele duizenden talentvolle asielzoekers en vluchtelingen steun gegeven bij het volgen van een studie en bij het zoeken naar werk dat aansluit bij hun competenties. Studie bleek de sleutel te zijn tot succesvolle inburgering.

Generaties van UAF-studenten hebben laten zien dat zij krachtige mensen zijn, van talent barsten. Zij zijn sterk gemotiveerd en begiftigd met een bewonderenswaardig doorzettingsvermogen. Hun ontwikkeling is niet alleen in het belang van de vluchtelingen zelf, maar tevens een wenselijke investering in de samenleving. Vluchtelingen die in staat worden gesteld te excelleren, leveren een belangrijke bijdrage aan de culturele en economische ontwikkeling van de maatschappij. Reden voor het motto van dit zestigjarige jubileum:

Excellence in Exile – de kracht van talent.

Ruud Lubbers

Voorzitter

Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF

Mohamed Rabbae,

oud-kamerlid, afkomstig uit Marokko. In de jaren '70 vluchtte hij naar Nederland.

Hij studeerde economie met steun van het UAF.

60 jaar talentontwikkeling

In 1945 kwam Nederland gehavend uit de Tweede Wereldoorlog. Alles moest opnieuw opgebouwd worden: van het herstel van de staat tot de economie. De oprichting van het Universitair Asyl Fonds (UAF) drie jaar later was een krachtig bewijs van internationale solidariteit. Immers: wie kon de mensen elders in nood beter begrijpen dan Nederland op dat moment? Een arm en klein land met een groot hart!

Eerst kwamen de studenten uit de Oostbloklanden, later uit alle hoeken van de wereld: China, Soedan, Rusland, Afghanistan, Ethiopië, Somalië, enzovoorts. Zo hebben de bijeenkomsten van het UAF tegenwoordig veel weg van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties: alle kleuren, geuren en talen bij elkaar. Het zijn ontmoetingen tussen mensen met verschillende ervaringen, spannende vluchtverhalen, toekomstverwachtingen en gekoesterde ambities. De ambities liggen meestal hoog en het doel is voor de meeste studenten – onder normale omstandigheden – makkelijk te bereiken. De wil, de kennis, de intellectuele nieuwsgierigheid en het doorzettingsvermogen zijn volop aanwezig.

Maar de meeste vluchtelingstudenten verkeren niet in normale omstandigheden. De psychologische ballast van de vlucht, de aanpassing aan een nieuw leven, de nieuwe taal en de nieuwe studiepatronen maken van de ambitie soms een onmogelijke uitdaging. Op dat moment is de individuele interventie van de mensen van het UAF van cruciaal belang. Dankzij de combinatie van een warme UAF-familie en een groot doorzettingsvermogen zijn er in de afgelopen zestig jaar vele talenten tot hun recht gekomen. Zo heeft het UAF in deze periode duizenden talenten in de samenleving gebracht: medici, ingenieurs, hoogleraren, politici, sociologen, psychologen, economen, juristen, managers en vele anderen.

Na mijn studie werd ik onder andere directeur van het Nederlands Centrum Buitenlanders, lid van de Tweede Kamer en wethouder. Mijn gevoelens van dankbaarheid gaan uit naar al die medewerkers van het UAF die deze grondige kennis met Nederland mogelijk hebben gemaakt. Het UAF is niet alleen een humanitaire organisatie; het is ook een specialist in talentontwikkeling.

Nog vele jaren!

Mohamed Rabbae

Op verzoek van het UAF maakte de Veenfabriek de muziektheatervoorstelling *Excellence in Exile*. In de voorstelling spelen getalenteerde oud-studenten mee: de acteur Bright O. Richards speelt samen met Adelheid Roosen de hoofdrollen, de UAF-studentenbegeleidster Emine Igdi treedt op als zangeres, de harpiste Ekatarina Levental luistert de scènes bij met deels geïmproviseerde solo's en de accordeonist Nermin Tulic speelt met zijn ensemble EtnoSaraj.

Excellence in Exile: 'een feestvoorstelling met inhoud'

**IN DIT KORTE INTERVIEW LICHT REGISSEUR PAUL KOEK DE VOORSTELLING EN ZIJN
PERSOONLIJKE BETROKKENHEID TOE:**

De Veenfabriek is een muziektheaterensemble dat zoekt naar een balans tussen acteren en musiceren. De basis van alle voorstellingen ligt in muzikale elementen, zoals het ritme van de taal, de vorm van de suite of de principes van hedendaagse muziek. Met onze producties willen wij ons bovendien verhouden tot de actuele werkelijkheid.

Excellence in Exile is een feestvoorstelling met inhoud. De voorstelling bestaat uit vijf delen, die opgebouwd zijn volgens het ritme van de klassieke suite. Deze productie heeft mij een ander begrip over vluchtelingen gegeven. Nu zie ik hoe groot de invloed van kleine politieke beslissingen op het leven van vluchtelingen is. Dat confronteert je met je eigen tekort.

De vluchtelingen die ik door dit stuk heb leren kennen zijn sociaal bewuste mensen. Voor hen is het leven nooit vanzelfsprekend. Het idealistische perspectief is voor hen geen utopie, maar een werkelijkheid waarmee zij elke ochtend opstaan. Zij hebben de kracht te zeggen: Het is hier fantastisch, waar klagen jullie toch over? En dat vinden ze ook echt, met heel hun lichaam.

Met de voorstelling willen we troost overbrengen. We willen het publiek openstellen voor het leven, voor de schoonheid ervan. We willen ook de clichés over vluchtelingen doorbreken. Zij zijn allen individuen, geen groep die je over één kam kunt scheren.

Bright O. Richards

vluchtte begin jaren negentig uit Liberia. Hij volgde de acteursopleiding van ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten met steun van het UAF. Hij vertelt:

Dan kom je in AZC terecht en je komt met UAF in aanraking en dan denk je er is nog hoop. Mag nog studeren en dat houdt je staande.

Dat je voor jezelf, voor je familie, voor anderen kunt bewijzen, dat je het kan.

Voor mij is het veranderd.
De manier hoe ik nu kijk.
Toen keek ik anders.
(...)

Nou, de toekomst, voor mij, nu is het zo, het is te kort.
Vierentwintig uur per dag is te kort, moet achtenveertig worden.

Oké, ik kies mijn eigen wereld.

uit: *Excellence in Exile*

Ik werk als acteur bij verschillende gezelschappen. Behalve in *Excellence in Exile* speel ik op dit moment in *Romeo en Julia* bij het RO Theater. Daarnaast geef ik diverse trainingen. Daarbij maak ik gebruik van verhalen en theaterwerkmethodeken.

Mijn rol in *Excellence in Exile* vertelt een verhaal dat veel vluchtelingen zullen herkennen. Het is ook deels mijn verhaal. Bij Vluchtelingenwerk vroeg men mij wat ik met mijn toekomst wilde doen. Op dat moment zag ik zelf weinig mogelijkheden. Ik had geen status, met als gevolg dat ik niet kon werken of studeren en dat zelfs mijn verblijf in Nederland onzeker was. Sterker nog, ik had mijn diploma's niet hier. De medewerker vertelde mij dat het wel mogelijk was om te studeren. Hij nam contact op met het UAF, en dat was het begin.

Het UAF is een belangrijke organisatie voor veel vluchtelingen. Ik zie vluchtelingen als krachtige, getalenteerde mensen. Met goed mentorschap kunnen ze heel ver komen. Het UAF geeft vluchtelingstudenten de kans om kennis te verwerven. Als ik de toneelschool niet had gedaan, zou ik niet kunnen functioneren zoals ik nu functioneer in Nederland. En dat heb ik deels aan het UAF te danken.

Drs. Emine Igdi

vluchtte in 1998 uit Turks-Koerdistan naar Nederland. Van 2001 tot 2005 studeerde zij culturele antropologie aan de Vrije Universiteit met steun van het UAF. Sinds 2007 werkt zij als studentenbegeleidster bij het UAF. Zij belicht de situatie van vele vluchtelingstudenten vanuit haar eigen achtergrond:

In Koerdistan werkte ik als journaliste bij een pro-Koerdische krant. Daardoor liep ik gevaar. Ik heb in Nederland asiel aangevraagd vanwege mijn journalistieke activiteit.

Het verblijf in het AZC was ontmoedigend; ik sprak geen Nederlands en had weinig kans om te kunnen studeren. Later mocht ik naar de inburgeringscursus, maar het niveau was veel te laag voor me. Toen ben ik de mogelijkheden voor het volgen van een studie op mijn niveau gaan uitzoeken. Ik weet niet meer hoe, maar tenslotte ben ik bij het UAF terechtgekomen en zo kreeg ik eindelijk financiële steun voor mijn studie.

Het UAF is een heel goede optie als je geen mogelijkheden hebt om anders verder te komen. Het is zo belangrijk dat er iemand is die achter je staat en je helpt met het regelen van je studie. Wat ik voor het UAF voel, is niet in woorden uit te drukken. Het gevoel komt diep van binnen, het gaat om zoveel meer dan de feitelijke ondersteuning. Het is dankbaarheid. Nog steeds, als collega, voel ik me vereerd om erbij te horen.

Aan studenten die moeite hebben met hun studie, vertel ik dat het altijd de moeite waard is om vol te houden en de studie door te zetten. De Nederlandse universiteit is hard. De cultuur, het onderwijs, de taal, alles is anders. Daarbij komt het leeftijdsverschil, want de meeste Nederlandse studenten zijn jong, bijna nog puber. De beeldvorming over vluchtelingen in de media versterkt de onzekerheid. Toch moet je de eerste stap nemen en contact leggen met je medestudenten. Jouw eigen initiatief is van levensbelang. Dan zie je dat het wel meevalt.

Mensen vergeten vaak dat vluchtelingen getalenteerde, sterke mensen zijn die ook hier veel kunnen betekenen voor de samenleving. Als kritische intellectuelen hebben ze in hun land van herkomst een speciale positie gehad. Ze hebben iets voor hun land willen betekenen, en daarom moesten ze vluchten. Nu leven ze in het hier en nu, en hier willen ze actief zijn. Ik zeg altijd: mijn wortels zijn in Koerdistan, maar mijn takken zijn hier. Ik ben gelukkig met wat ik hier heb en wat ik hier kan doen. Ik heb geluk, maar ik maak mijn geluk ook door wat ik doe.

In de jubileumvoorstelling *Excellence in Exile* zingt Emine het Koerdische lied 'De bergen zijn hoog'.

Het is een lied dat ik leerde toen ik jong was. Het is een emotioneel lied over de afstand tussen moeder en dochter. De dochter kan haar moeder niet zien, maar ze zingt voor haar. Tijdens de oorlog hebben moeders het meest te lijden. Wij die jong zijn, kunnen een standpunt kiezen en ernaar handelen. We zijn sterk en gaan verder, we denken niet aan de pijn die we onze moeders veroorzaken.

*Mama, de bergen zijn heel hoog,
ik kan je niet zien.*

*Mijn mama, met je gewonde hart:
kijk, de lente is gekomen, de rozen bloeien,
zij mogen de bloemen niet plukken.*

*Ik heb op de naam van God gezworen:
zolang ik leef zal ik je hart nooit meer breken.*

*Ach mama, ik smeed je: huil niet.
Wees niet kwaad op mij, ik ben je dochter.*

*Ik heb op de naam van God gezworen:
zolang ik leef zal ik je hart nooit meer breken.*

HET AANTAL HERKOMSTLANDEN IS SINDS DE OPRICHTING STERK TOEGENOMEN:
VAN VIJF LANDEN IN 1948 NAAR 69 LANDEN IN 2008.

IN TOTAAL DRIEËNHALF DUIZEND STUDENTEN HEBBEN MET STEUN VAN HET UAF HUN STUDIE AAN EEN UNIVERSITEIT OF HOGESCHOOL AFGEROND.

Dr. Frits Florin

was van 1969 tot 1976 directeur van het UAF. Daarna werd hij senior beleidsadviseur bij Vluchtelingenwerk Nederland, waar hij bleef tot zijn pensionering in 1997. Hier vertelt hij over zijn jaren bij het UAF:

In de acht jaar van mijn directeurschap veranderde bij het UAF alles. Ook maatschappelijk was het een heel bewogen tijd. Het UAF was een dynamische organisatie en de enige professionele vluchtelingenorganisatie in Nederland. De toenmalige sfeer is nu moeilijk voorstelbaar. Ik was de directeur, er was gedurende mijn laatste jaren bij het UAF een boekhouder, een studentenbegeleider, een parttime fondsenwerver en een secretaresse. Met zijn vijven moesten we alles doen. We deden veel werk dat eigenlijk niet bij het UAF hoorde, we werkten bijvoorbeeld dikwijls ook voor vluchtelingen die niet student waren. Zo deden we ook het politieke werk. Zodra er iets gebeurde dat met vluchtelingen te maken had, kwam de pers naar ons toe. Zwaar werk, maar goed dat we het zo hebben gedaan.

Met studenten waar het goed mee ging had ik niet veel contact. Meer met de crisisgevallen. De groepen studenten waren onderling heel verschillend. In het begin van de jaren '70 waren er zo'n 50-70 studenten, uit allerlei landen. Tsjechen, Portugezen (dienstweigeraars en deserteurs van de koloniale oorlogen in Angola, Mozambique en Guinee-Bissau), Ethiopiërs, Oegandezers (van Indische afkomst), Koerden en eenlingen uit veel andere landen, en toen kwamen de Latijns-Amerikanen, vooral Chilenen. De hele wereld liep bij ons rond.

We kregen het voor elkaar dat ook vluchtelingen (met een A-status) in aanmerking kwamen voor een rijksstudiebeurs. Het UAF zorgde voor bemiddeling en begeleiding. Een andere belangrijke verandering betrof de toekenning van de vluchtelingenstatus. Samen met een aantal jonge advocaten en rechtsgeleerden hebben we pleidooi gevoerd voor het navolgen van de Vluchtelingenwet. Daarin staat dat de Nederlandse overheid – en niet een vertegenwoordiger van de VN, zoals toen gebeurde – een voor beroep vatbare beslissing moet nemen over asielerlening. Als UAF-directeur heb ik me ook ingezet voor de oprichting van een algemene organisatie voor vluchtelingen hulp, die toen nog ontbrak. In 1979 is wat nu de Vereniging Vluchtelingenwerk Nederland heet opgericht.

Drs. Gyula Vigh,

gepensioneerd, laatst hoofd Marketing Particulieren bij de Rabobank, vluchtte in 1957 uit Hongarije en studeerde in 1959-1966 econometrie met steun van het UAF. In dit interviewfragment vertelt hij over het UAF en de vluchtelingstudenten van zijn tijd:

Anders dan de meeste Hongaarse vluchtelingen in Nederland woonde ik hier bij mijn ouders. Via een andere student kwam ik in aanraking met het UAF. Omdat ik bij mijn ouders woonde, kwam ik in aanmerking voor een deelbeurs. Van het UAF kreeg ik praktische tips: om niet meteen in het eerste jaar lid te worden van een studentenvereniging of om geen bijbaan te nemen maar me te concentreren op mijn studie. Ik kreeg via het UAF een privé-leraar die mij Nederlandse les gaf. Ook kreeg ik thuisbezoek van een Hongaar namens het UAF. Ook hij gaf mij allerlei tips. De begeleiding was niet intensief, maar ik heb het altijd heel erg gewaardeerd.

Heel nuttig waren de bijeenkomsten met andere UAF-studenten van alle nationaliteiten – hoewel: in die tijd was zo'n tachtig procent van de studenten Hongaars. Met een deel van deze studenten heb ik nu nog contact. Deze bijeenkomsten hielden een soort inburgering in, er werd bijvoorbeeld uitgelegd wat democratie is. Bij problemen kon ik altijd bij het UAF terecht. De organisatie was toen heel klein, de directeur kende alle studenten persoonlijk. Mede daarom was het UAF altijd een veilige thuishaven. Dat was een groot voordeel ten opzichte van de situatie van de Hongaarse vluchtelingen in de omliggende landen, want zij hadden geen vergelijkbaar opvangnet.

Op de universiteit en in het algemeen was er in Nederland een heel positieve houding tegenover Hongaren. Mede door het neerslaan van de Hongaarse opstand was de sympathie groot. De meeste alleenstaande studenten kregen pleegouders die op hen letten. Die contacten zijn vaak levenslang gebleven. We waren natuurlijk een kleine groep, ongeveer drieduizend Hongaren, allen uitgenodigd door de Nederlandse staat.

Toen ik in 1968 de Nederlandse nationaliteit kreeg, ben ik vrij snel op bezoek naar Hongarije gegaan. Beroepsmatig ben ik veel later, in de jaren negentig, bij een Westers bedrijf in Hongarije en omliggende landen gaan werken. Het was een interessante ervaring. Het is vanzelfsprekend een voordeel om meerdere talen te beheersen en meerdere culturen van binnenuit te kennen. Op zich voel ik me verbonden met beide landen, maar thuis voel ik mij in Nederland.

TEGENWOORDIG IS BIJNA DE HELFT VAN DE UAF-STUDENTEN VROUW.

5 ♀ %

Dr. Susana Menéndez,

lid van het College van Bestuur van de Haagse Hogeschool en bestuurslid van het UAF, vluchtte in 1978 uit Argentinië naar Nederland en studeerde Spaanse taal- en letterkunde met steun van het UAF. Zij vertelt over haar ervaringen:

Toen ik naar Nederland kwam, werden wij Latijns-Amerikanen heel hartelijk ontvangen. Er was veel begrip, veel solidariteit en gezonde nieuwsgierigheid naar ons. We waren welkom. De Latijns-Amerikanen waren natuurlijk kleine groepen, de grootste groep waren de Chilenen, ongeveer drieduizend personen. De manier waarop je wordt ontvangen is zo beslissend. Als je gastvrij wordt ontvangen, als er naar je wordt geluisterd, als je kwaliteiten gerespecteerd en als waardevol gevonden worden, kun je een nieuw leven opbouwen. Je wordt ook zelf nieuwsgierig naar de nieuwe samenleving. Je wilt participeren.

Ik ben via-via bij het UAF terechtgekomen. Het was in die tijd een kleine organisatie. Omdat ik vrij snel de status van erkende vluchteling kreeg en in aanmerking kwam voor een Nederlandse studiebeurs, had ik niet veel contact met de stichting. Later, als lid van een adviescommissie bij Vluchtelingenwerk Nederland, leerde ik de organisatie beter kennen. Negen jaar geleden werd ik gevraagd of ik bestuurslid wilde worden. Dat vond ik een absolute eer. Inmiddels was het UAF een heel andere organisatie geworden. Met de oprichting van de afdeling Job Support was er nu veel aandacht voor integratie van afgestudeerde vluchtelingen op de Nederlandse arbeidsmarkt. Dat is van groot belang voor de vluchtelingen zelf, want om een goede baan te vinden moet je de juiste netwerken leren kennen.

Hoger opgeleide vluchtelingen zijn over het algemeen creatievelingen, doorzetters en optimisten. Mensen die geloven dat heel veel meer kan. Zij geloven in idealen. Dit is een goed optimisme, niet naïef, maar gebaseerd op hun eigen, complexe ervaringen. Om een land in dictatuur te kunnen verlaten, moet je risico's durven nemen. Hier moet je weer andere drempels overwinnen. Vluchtelingstudenten die hier hun studie afronden en hun draai in de maatschappij vinden, zijn niet snel klein te krijgen. Ze zoeken wegen op die door niemand anders bewandeld zijn. Ze moeten heel vaak pionieren in hun studie, in hun werk of in hun maatschappelijke positie. Hun kracht blijft ons allen inspireren.

SINDE DE OPRICHTING VAN DE AFDELING JOB SUPPORT IN 1993 HEBBEN ER
TWEËËNHALF DUIZEND SUCCESVOLLE BEMIDDELINGEN NAAR WERK PLAATSGEVONDEN.

student

1993/2008

2500

bemiddelingen

werk

‘Naleving van mensenrechten wordt winstgevend’

De 60 jaar van het UAF kun je in twee tijdsblokken delen, waarvan de eerste dertig jaar, 1948-1978, gekentekend werd door ruimhartigheid in de opvang van vluchtelingen. Vervolgte mensen werden over het algemeen zeer hartelijk ontvangen: de Tsjechen, de Hongaren, de Chilenen. Het tweede tijdsblok, 1978-2008, markeert zich door een significante omslag, met als hoogtepunt 11 september 2001. Dit is de periode van een restrictief toelatingsbeleid.

In de eerste 30 jaar heeft het UAF minder strijd hoeven te voeren om de belangen van zijn studenten te behartigen. Immers, iedereen was voor de opvang van de dissidenten uit Oost-Europese landen. In de tweede 30 jaar, toen het er niet meer om ging om de vijanden van onze vijanden te helpen maar om de verdediging van individuele slachtoffers, werd het een heel ander verhaal. Toen moest het UAF zich als mensenrechtenorganisatie pur sang profileren. De boodschap was dat het er niet toe doet tegen welke overheid je staat, maar dat het gaat om de verdediging van de intrinsieke waarde van mensenrechten.

Op dit moment denk ik, als optimist, dat we een nieuwe, positieve fase ingaan. Er is een kentering gaande in het denken over migratie in de westerse wereld. Door demografische ontwikkelingen hebben we grote aantallen migranten nodig als we het welvaartsniveau van dit moment willen behouden. Dit pleit voor een ruimhartig asielbeleid en kansen voor vluchtelingen om zich te ontplooiën. In deze ontwikkeling loopt het UAF voorop.

Vooruitkijkend: Over 10 jaar is het UAF nog meer dan nu een mensenrechtenorganisatie, die een bijdrage levert aan de economische ontwikkeling van onze samenleving.

Achmea steunt het UAF

Achmea, de grootste verzekeraar van Nederland, is voortgekomen uit een coöperatieve traditie. Vanuit die oorsprong heeft het bedrijf zich ontwikkeld tot een betrokken en resultaatgerichte organisatie, die midden in de samenleving staat.

Met meer dan 20.000 medewerkers is Achmea een belangrijke werkgever die invulling geeft aan werkgeverschap vanuit maatschappelijke betrokkenheid en verantwoordelijkheid. De organisatie streeft naar een bedrijfscultuur die aansluit op de talenten van individuele medewerkers. Achmea gaat daarbij uit van individualiteit en de kracht van verschillen en streeft naar een personeelsbestand dat een afspiegeling is van de maatschappij. Door net zo divers te zijn als de klanten, kan Achmea hen beter van dienst zijn.

Sinds 2007 richt Achmea zich op afgestudeerden met een vluchtelingenachtergrond. In het kader van het Banenoffensief Vluchtelingen zijn in samenwerking met het UAF voor een periode van twee jaar vijftien

werkervaringsbanen gecreëerd. Onlangs heeft de eerste deelnemer uit deze groep een vaste baan gekregen bij Achmea.

Achmea is erg enthousiast over de relatie met het UAF: “We hebben ervaren dat de hoger opgeleide vluchtelingen zeer gemotiveerde mensen zijn die over veel doorzettingsvermogen beschikken. En de samenwerking past heel goed binnen ons diversiteitsbeleid. Daarom hebben we besloten om opnieuw werkervaringsplaatsen te creëren voor een tiental vluchtelingen.”

In de afgelopen zestig jaar is het aantal vluchtelingen toegenomen. Het is een ontwikkeling waar veel woorden aan worden gewijd. Het UAF stelt daar daden tegenover. Ieder jaar studeren vele tientallen vluchtelingen af aan het hoger onderwijs in Nederland en vinden een baan met steun van het UAF. Daarom steunt Achmea het UAF.

BMC gaat voor talent

Adviseurs en managers van BMC weten als geen ander dat topprestaties ontstaan door de bundeling van passie en ambitie, denken en doen, individuele expertise en teamwork. BMC is continue op zoek naar talent. Talent dat zich in wil zetten om bij te dragen aan de kwaliteit van de publieke sector. Het is dan ook juist die zoektocht naar talent die het zo vanzelfsprekend maakt dat BMC en het UAF een hechte relatie ontwikkelen. De zoektocht naar en de inzet van talent, dat is wat ons verbindt.

OPROEP: FELICITEER VLUCHTELINGEN MET HUN SUCCES!

Sinds de oprichting in 1948 heeft het UAF duizenden talentvolle vluchtelingen ondersteund bij het voltooiën van hun studie en het vinden van werk. Volg het voorbeeld van Kofi Annan, Ruud Lubbers en Mohamed Rabbai en feliciteer hen met dit succes.

Ga naar www.uaf.nl/felicitaties en laat daar uw persoonlijke felicitatie achter.

EXCELLENCE IN EXILE

REGIE: Paul Koek

ADVIES: Johan Simons

TEKST: Antonije Zalica, Bright O. Richards, Paul Slangen en Aus Greidanus jr.

SPEL: Adelheid Roosen, Bright O. Richards, Elsa May Averill en Reinout Bussemaker

COMPOSITIE: Ton van der Meer

MUZIEK: Ensemble EtnoSaraj (Nermin Tulic, Aili Deiwiks, Antal Steixner, Ulli Wentzlauff-Eggebert, Igor Dunjic),
Ekaterina Levental, Emine Igdi

TONEELBEELD: Paul Koek en Johan Simons

UITVOERING DECOR: Decoratelier NT Gent

LICHT: Uri Rapaport

GELUID: Will-Jan Pielage / PEAK Audio

KOSTUUMS: Arien de Vries

ASSISTENT KOSTUUMS: Udo Thijsen

UITVOERING KOSTUUMS: Hendry Perdon en Edu Martens

KAP & GRIME: Nienke Algra

PRODUCTIE: Florian Hellwig

DRAMATURGIE: Paul Slangen

COLOFON

TEKST EN REDACTIE: Elisa Veini

FOTOGRAFIE: Venus Veldhoen: p. 6, 18, 22 en de binnenkaften

Soraya Ebrahimi: p. 2, 5, 8, 10, 11, 12 en 14

Petra Catz: p. 25

Ergüder Kesgin: p. 28

VORMGEVING: Monique Kreefft, Locomotiv/Rotterdam

DRUK: The Document Factory, Leiden

HOOFDSPONSOR

PHILIPS

SNS REAAL Fonds

krHein, fonds

Fotografe Venus Veldhoen

portretteerde vluchtelingstudenten uit de zes decennia van het bestaan van het UAF.

Zij licht haar motivatie toe:

Je moet heel sterk zijn als je als vluchteling een plaats in deze maatschappij wilt vinden. Dat weet ik van mijn eigen familie: mijn oma is met haar kinderen eerst uit Cambodja en daarna uit Somalië gevlucht. Hier kreeg ze asiel als politieke vluchteling. Van haar heb ik meegekregen dat onze vrede en welvaart niet vanzelfsprekend zijn. Met deze opdracht werd ik weer met die gedachte geconfronteerd. Als fotografe wil ik vooral de kracht en individualiteit van vluchtelingen laten zien.

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25

26	27
	28
29	30
31	32
33	34

DE UAF-STUDENTEN EN OUD-STUDENTEN OP DE FOTO'S:

1 HALLEH GHORASHI	26 ARIA MASDJEDI
2 ZDENEK DITTRICH	27 HOVSEP KHACHADURIAN
3 SAJDA MAHDI CHALAB	28 OTTO TÁNCZOS
4 HOSHYAR RASHEED	29 SONIA DRANNIKOVA
5 ABDUL AL JMEALY	30 RAMMESH MASDJEDI
6 ADNAN EZET MOHAMMED	31 GORAN BABA ALI
7 MINA DOMIC	32 ARMENIE AGAJEVA-TOVMASJAN
8 LINDA DAWOOD	33 KHIN KHIN LWIN
9 MOHAMED RABBAE	34 NATALJA BOBROVA
10 HASSAN TALEI	
11 MAY AL PATTY	
12 TIGRAN TOVMASJAN	
13 FARNAZ SEDAGHATBIN	
14 PEZJMAN MORTEZAYI	
15 BORIS ZHEMOITIN	
16 SARKO NASRAW	
17 PERSHENG WARZANDEGAN	
18 HOWIDA ABEDALKADER	
19 BEHY CHEGINI	
20 OLANDA MOMCILOVIC- DAKOVIC	
21 SUSANA MENÉNDEZ	
22 HENRY G. GREENFIELD III	
23 GYULA VIGH	
24 CHRISTINA STEPANIAN	
25 BORA CELIK	

Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF

Postbus 14300, 3508 SK Utrecht

telefoon 030 - 252 08 35

info@uaf.nl

giro 76300

www.uaf.nl